

TEXT & FOTO: HANS FALKLIND

Hemma hos spillkråkan

Ofta spelar slumpen in när man ger sig ut för att skåda eller fotografera fågel. Inte alltid går det som planerat – och tur är väl det. Förra våren blev inte som jag tänkt – den blev bättre. Och jag blev en naturupplevelse rikare.

En tidig majdag var jag på väg till en avlägsen skogssjö i mina hemmatrakter. Det var storlom som lockade. För att komma dit fick jag köra rätt långt på en enskild liten skogsväg.

Vid vägens slut ställde jag bilen och förberedde mig för en promenad i skogen på ett par kilometer. Då flög plötsligt en spillkråka ut från ett bohål i ett träd 10 meter från bilen. Var det häckning på gång?

Troligen, eftersom ytterligare en spillkråka satt i ett dött träd längre bort och de två, en hane och hona, började jaga varandra och hanen flög in i bohålet medan honan satte sig utanför.

Jag lämnade platsen, hittade inte storlommarna, men beslöt att återvända till botträdet om ett par veckor för att se om det blivit någon häckning. Den 19 maj var jag på plats och kunde inifrån bilen konstatera att ett par ungar kikar ut ur hålet.

Stannar i bilen några timmar och följer hur ungarna matas. Spillkråkorna tar

ingen notis om mig, de märker mig inte. Matningen går i regel till på samma sätt. En bra stund sitter den vuxne i ett träd i närheten, ofta ”skriande” innan den flyger fram till boet och matar.

Matningen pågår en bra stund. Sedan sitter den kvar utanför boet eller i ett träd i närheten och ”skriar” igen en stund, innan den flyger iväg in i skogen för att häm-

De två överlevande ungarna har börjat få sitt rätta spillkråkeläte.

Matningen har så gott som upphört – ungarna tigger oftast förgäves. Snart driver hungern dem ut ur bohålan på egna födosök.

ta mer föda. Jag bestämmer mig nu för att återvända och dokumentera häckningen tills ungarna lämnar boet.

MÅLBROTET

Den 21 maj sitter jag åter på plats i bilen. En av ungarna har nu kommit i "målbrottet" – tigglätet skär sig ibland och man kan ana det riktiga spillkråkelätet. Dagen efter kan jag konstatera att det är tre ungar i boet – två hanar och en hona. Hon-ungen ser liten ut jämfört med de

två mycket framfusiga han-ungarna.

De två håller sig hela tiden framme vid matningen medan hon-ungen mest syns sitta ensam och titta ut medan de andra två mätta dragit sig tillbaka i hålet. Då och då trummar spillkråkehannen på en torr trädstam i närheten.

MINSKAD SERVICE

Den 23 maj har den ene han-ungen – eller kanske båda – ett lite mer rent läte, det skär sig inte lika mycket som häromda-

gen. Noterar att under mina timmar i dag så hämtar de vuxna inte spillning i bohålan. Ser det inte heller under de kommande dagarna. Tiden mellan matningarna har blivit längre.

Den 24 maj – nu är det definitivt mer än en timme mellan matningarna. Spillkråkehannen trummar igen på den torra trädstammen. Även en av ungarna trummar lätt i bohålet. I dag ser jag inte hon-ungen alls. Antagligen har hon dukat under i konkurrensen med de två starkare syskonen.

SLUT PÅ MATLEVERANSER

Den 25 maj är det lång väntan mellan besöken av de vuxna. Nästan ingen matning alls. Honan är framme vid bohålet. Ungarna tigger frenetiskt utan att få någon föda. I stället sitter hon intill ungarna och äter småkryp på trädstammen. Retar hon ungarna? Inte heller nästa dag får de någon mat att tala om.

Den 27 maj förmiddag. Inte ett spår av de vuxna. Samma dag på eftermiddagen är bara en av ungarna kvar i boet.

Den tigger lite svagt uppgivet och äter då och då småkryp den hittar i kanten av bohålet. Nästa morgon vid niotiden lämnar också denna unge boet. Under förmiddagen sitter den i skogen i närhet av boet och "ropar".

Boet rensades dagligen på spillning utom sista veckan.